

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	złp. 1.80 gr.
Półrocznie	„ -90 „
Kwartalnie	„ -45 „
Miesięcznie	„ -15 „

Zgierz,

dn. 10 stycznia
1925 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 20 gr.

Wychodzi co dwa tygodnie.

Wiadomości miejskie.

Sprawozdanie z działalności ambulatorjum szkolnego i jaglicznego w Zgierzu. Ambulatorja: szkolne i jagliczne były czynne od 1-go września do 1-go lipca 1923/24 roku szkolnego.

W tym czasie z wykazanych przez p. kierowników 10-ciu szkół powszechnych 2685 dzieci zbadano 2451, w tem dziewcząt 1267, chłopców 1184. Liczba powyższa (2451) stanowi 91,3% dzieci uczęszczających do szkół, a więc, jak widać z przytoczonych, uchyliło się od oględzin bez podania przyczyn 234, co stanowi 8,7% ogólnej liczby.

W ambulatorjum szkolnym dokonano w tym czasie 3,112 oględzin w ambulatorjum jaglicznym udzielono 7,895 porad.

W bieżącym roku szkolnym wprowadziłem dla dzieci, odwiedzających ambulatorjum, zwyczaj mycia rąk, mając na myśli nie tylko porządek i czystość, ale także i zamiar przyzwyczajenia ich tą drogą do stałego utrzymania rąk w porządku. Dzieci, widząc, że mycie rąk jest potrzebne i wcale nieuciążliwe, z matkami wyjątkami chętnie wykonywały tę czynność, a nawet same dopominały się o nią. Tym sposobem w okresie sprawozdawczym w ambulatorjum wymyło ręce 9,581 dzieci.

Na kolonie lecznicze zostało zakwalifikowanych 72 dzieci, w tem dziewcząt 35, chłopców 37.

Warunki mieszkaniowe, zdrowotne i odżywianie dzieci, ściśle zresztą związane z miejscowymi i ogólnymi warunkami ekonomicznymi, nie uległy większej zmianie w porównaniu z rokiem 1922/23.

Ostra zima, która nas nawiedziła w 1924 roku, ogromnie warunki te upośledziła, jednak pomimo to zdrowotność dzieci, nie ulega znacznemu pogorszeniu, a w wielu razach widoczne jest pewne jej polepszenie (jaglica).

Waga i wzrost tak samo, jak w zeszłym roku, są nieco niższe, niż przyjęte dla przeciętnie dobrze rozwijających się dzieci; na przykład dziewczęta 13 — 14 lat powinny średnio ważyć 37,0 — 42,0 klg., chłopcy w wieku 9 — 10 lat — 27,5 — 29,5 klg.; odnose liczyby są niższe: wśród dziewcząt o 2,5 klg., wśród chłopców o 5,8 klg.

Wzrost chłopców w wieku 11 — 12 lat wynosi zwykle 135 — 140 ctm, dziewcząt w wieku 10 — 11 lat — 128 — 133 ctm; nasze liczby są mniejsze wśród chłopców o 1,2 ctm, wśród dziewcząt o 0,9 ctm.

W obecnym roku zmniejszyła się liczba dzieci z powiększonymi gruczołami chłonnościami (z 55,7% na 39,1%), ze skrzywieniem kręgosłupa (z 8,8% na 2,9%), z krzywicą (z 4,4% na 0,65%).

Jak w zeszłym, tak i w tym roku, brałem pod uwagę przypadki z wybitnie zaznaczonymi gruczołami chłonnościami (powyżej wielkości orzecha laskowego); skrzywienia kręgosłupa i zmiany krzywiczne były notowane w przypadkach zupełnie wyraźnie zaznaczonych skrzywień i krzywicznych znieskształceń kośćca. Te ostatnie należy traktować jako pozostałość po przebytej w okresie przedszkolnym cięższej lub lżejszej krzywicy ze zmianami kośćca.

W trosce o usunięcie przyczyn, powodujących skrzywienie kręgosłupa, należy zwrócić baczną uwagę na odpowiednie dla wzrostu dziecka ławki szkolne oraz prawidłowe trzymanie się

dzieci przy siedzeniu. W wielu przypadkach w szkołach dzieci siedzą w ławkach: zbyt niskich lub niewygodnych, przez co zbyt nio pochylają tułów naprzód lub w bok. To też przy urządzeniu nowej szkoły trzeba zwrócić uwagę na zaopatrzenie jej w odpowiednie ławki, a wychowawcy i kierownicy powinni dbać o to i odpowiednio według wzrostu rozsadzić uczniów.

Liczba dzieci z próchnicą zębów wzrosła pokaźnie gdyż z 36,6% na 45,2%. Przyczyn próchnicy zębów u dzieci, jak już podałem w roku zeszłym, należy szukać w braku odpowiedniej higieny jamy ustnej, często przebytej krzywicy, w przewlekłych chorobach, wycieńczających ustrój dziecka. Próchnica, utrudniając dokładne żucie pokarmów, upośledza odżywianie, a więc u dzieci także hamuje wzrost mocznych i zdrowych zębów stałych, często przyczynia się do obrzmienia gruczołów chłonnych na szyi i pod szczękami, u starszych powoduje przewlekłe niezbyte żołądka i kiszki; niejednokrotnie też w spróchniałych zębach znajdowano zarazki gruźlicy (suchoty). Jak widzimy kilka spróchniałych zębów, nawet nie sprawiających bólu, może spowodować niepowetowane szkody dla ustroju.

Smiało można powiedzieć, że wśród dzieci zgierskich szkół powszechnych higiena jamy ustnej nie istnieje. Do dentystki zwracają się one po poradę dopiero wskutek dotkliwego bólu, gdy mają 3 — 6 spróchniałych, często niezdatnych już do leczenia zębów, które trzeba usunąć. Takie jest zwyczajne zakończenie tej sprawy. Ale dlaczego dopuszczają do tego? Dlaczego narażać dzieci na tyle godzin, czasem dni, bólu? Raczej należy zapobiec temu, pielęgnując zdrowe zęby, myjąc i czyszcząc je starannie szczoteczką rano i wieczorem, a po jedzeniu płószcząc usta; w razie zaś, gdy odkryjemy u dziecka próchnięjący ząb bolesny, czy niebolesny, trzeba jak najszybciej zabrać się do odpowiedniego leczenia. Oczywiście ani oględziny lekarza, ani dentystki, ani stwierdzenie przez nich potrzeby leczenia zębów nie są dostatecznym środkiem do zaradzenia złu. Sami rodzice muszą interesować się tem, czy ich dzieci mają zdrowe zęby i starać się o wprowadzenie w czyn wskazówek lekarza i dentystki.

W rubryce wady serca mamy również zwiększenie liczby w porównaniu z rokiem zeszłym z 0,41% na 1,6%. Zależne to jest od przebycia przez pewną ilość dzieci chorób zakaźnych, które często pozostawiają po sobie wadę serca i głównie przyczynia się do tego szkarlatyna.

Przechodząc do jaglicy, spostrzegamy, że liczba chorych dzieci w ubiegłym roku szkolnym zmniejszyła się z 18,2% na 11,5%. Chorych na jaglicę zanotowaliśmy w tym roku 282. Leczenie było przeprowadzone podobnie, jak w roku zeszłym: po zbadaniu każdego poszczególnego oddziału szkoły dzieci chore były skierowywane do szkoły jaglicznej. Ponieważ w roku zeszłym dzieci te starannie unikały odwiedzania ambulatorjum jaglicznego, więc w bieżącym roku szkolnym opatrywanie i leczenie ich odbywało się głównie w samej szkole jaglicznej, dokąd cztery razy w tygodniu przychodził lekarz z higienistką. Dzięki temu liczba uchylających zmniejszyła się.

Znow muszę powtórzyć to samo, o czem komunikowałem w roku zeszłym, że jaglica jest chorobą zaraźliwą i szczególnie niebezpieczną dla otaczających, gdy w oku chorego osobnika zjawia się wydzielina płynna (sącząca postać jaglicy). Dzieci zarażają się od chorych na jaglicę rodziców, rodzeństwa, krewnych i znajomych, którzy wycierają im oczy swymi chusteczkami, śpią

3/1925

z nimi na jednej poduszce, używają tej samej wody do mycia i ręczników do wycierania twarzy. W szkole i ochronkach od swych towarzyszy chorych na jaglicę, którzy brudnymi palcami dotykają chorych oczu, a potem temi samymi palcami swoich zdrowych rówieśników, ich rąk i twarzy. Jak każda zaraźliwa choroba, jak też i jaglica, dotyka najczęściej jednostki brudne i wątłe, „staje się ona plagą dla kraju zamieszkałego przez ludność bytującą w brudzie i nędzy”. By się ustrzec od jaglicy, trzeba unikać używania chusteczek i ręczników ludzi chorych na jaglicę, nie należy spać z nimi na jednej pościeli i t. d., a przede wszystkim zachowywać skrupulatnie przepisy czystości, jak mycie rąk i kąpiele. Jaglica jest cierpieniem przewlekłym, może łatwo prowadzić do częściowej lub zupełnej ślepoty, a bardzo często do upośledzenia i osłabienia wzroku. Leczenie jaglicy jest sprawą poważną, której lekceważyć nie wolno, trwa ona zazwyczaj długo i jest uciążliwa dla chorego, na to powinien on być z góry przygotowany i musi uzbroidzić się w cierpliwość; należy pamiętać, że im wcześniej zaczynamy leczyć jaglicę i i im systematyczniej to przeprowadzamy, tem lepsze osiągamy wyniki.

Obecnie stan czystości dzieci pogorszył się znacznie, mianowicie: gdy w roku zeszłym wśród dziewcząt było brudnych 30%, a wśród chłopców 27,2%, w roku sprawozdawczym brudnych dziewcząt jest 45,4%, chłopców 37,9%.

Smutny ten stan jest zależny nie tylko od niechęci dziatwy i rodziców do kąpieleń w zimie, ale także od tego, że dzieci nie mają ciepłego ubrania, by pójść do kąpiele publicznych, kąpiele zaś w domu, choćby najprostsze, naprzykład w balji lub cebrzyku, jakoś nie są praktykowane wprost przez lenistwo, czy wskutek zbytniej kłopotliwości lub też z przesadnej obawy przeziębnia się. Z temi samymi obawami i uprzedzeniami musieliśmy walczyć przy przeprowadzaniu kąpiele w łazni szpitala miejskiego. Drugą przeszkodą było częste psucie się kotła w łazni, co zredukowało liczbę dni kąpielowych z pierwotnie zamierzonych 60 do 27.

Muszę zaznaczyć, że duża ilość dzieci jest opanowana przez wszawicę, odnosi się to szczególnie do dziewcząt, które często mają włosy oplecione gnidami (t. j. jajkami, z których legną się wszy). W jednym przypadku stan podobny spowodował kołtun. Ustrzec od wszawicy mogą tylko kąpiele ze zmienianiem bielizny i częstym myciem głowy gorącą wodą z mydłem. Wsży usuwamy z włosów przez zwilżenie ich rozczynem nafty napwół z oliwą. Gnid można się pozbyć, kładąc na głowę na parę godzin lub całą noc chustkę, zwilżoną w ciepłym rozczeniu octu napwół z gorącą wodą. Potem dokładnie wyczesujemy włosy gestym grzebieniem, takżym co chwila w gorącym occie. Zwykle po kilku dniach takiej procedury, dokładnie wykonywanej, wszystkie gnidy są usunięte.

Walka z wszawicą i brudem powinna być stanowcza i bezwzględna, **prowadzone systematycznie w szkołach codziennie przez wychowawców**. Dzieci brudne, a tembardziej zawszone, nie powinny być wpuszczane do szkoły, lecz odsyłane do domu dla doprowadzenia do porządku głowy i odzieży. Leży to też w interesie nauczycielstwa, które z tego powodu niejednokrotnie chyba cierpi.

Dr. A. Kwaskowski.

Echo ruchomej wystawy przeciwgazowej. Zamknięta w d. 17 grudnia r. b. wystawa cieszyła się dużym powodzeniem. Zwiedziło ją 1850 osób, z czego 1200 przypada na uczniów i uczennice miejscowych zakładów naukowych, a około 150 osób na zbiorowe wycieczki robotnicze.

Z biletów wejściowych zebrano 930 złotych; pieniądze po odrzuceniu wydatków na organizację przesłano do Warszawskiego Centralnego Komitetu.

Przy tej sposobności Zarząd miejscowego Komitetu wyraża wszystkim osobom, które przyczyniły się do powodzenia wystawy, a więc w pierwszym rzędzie Księdzu Pastorowi Falcmanowi za udzielenie sali, państwu Borst za dekorację kwiatową, firmie „A. Polankiewicz, T. Nonas i S ka” w Łodzi za dostarczenie urządzenia do „Radio-Koncertów”, p. J. Auerbachowi za bezinteresowne prowadzenie „Radio-aparatu”, kapit. broni chemicznej p. Tomaszewskiemu, oraz p. inż. Puławskiemu za wygłoszenie kilku odczytów z przezroczami, Członkom Straży Ogniowej za orkiestrę i dyżury w sali i wszystkim innym, udzielającym w tym czasie pomocy serdeczne podziękowanie.

W sprawie intensywnego zwalczania lichwy i drożyzny. W związku z rosnącą z każdym dniem drożyzną artykułów pierwszej potrzeby bez bliżej uzasadnionych przyczyn, odbyło się w Starostwie Łódzkim posiedzenie poświęcone omówieniu energicznych sposobów zwalczania przejawów lichwy i drożyzny.

Na posiedzeniu tem, na którym byli obecni: przedstawiciel władz sądowych oraz kierownik władz policyjnych, pozięto szereg uchwał, zmierzających do skrócenia tego rujnującego normalne życie gospodarce zjawiska, jakim jest powolny lecz stały wzrost drożyzny.

Jednym z sposobów przeciwdziałania temu niezdrowemu objawowi i to sposobem pierwszorzędno znaczenia jest skoordynowana akcja samego społeczeństwa polegająca na jak najszerszym współdziałaniu w ramach dozwolonych z organami powołanymi do tępienia lichwy przez stałe i właściwe reagowanie w wypadkach skonstatowania pobierania przez osoby handlujące cen niezgodnych z posiadanymi cennikami bądź ujawnionemi ra przedmiotach przeznaczonych do sprzedaży cenami wzgl. w wypadkach skonstatowania żądania świadczeń wzajemnych, oczywiście nadmiernych wreszcie przez żądanie wystawienia rachunków na zakupione przedmioty.

Wobec powyższego uświadamia się ludność o przysługujących jej uprawnieniach reagowania na ujawniony wyzysk handlujących drogą bezwzględnego interwenjowania u organów policyjnych obowiązanych do natychmiastowego energicznego ścigania wymienionych przestępstw.

W sprawie przyjęcia podoficerów rezerwy do służby czynnej w P. K. O. Magistrat otrzymał rozkaz D. O. K. № IV z dnia 22 grudnia 1924 r. L. dz. 28535 Org. celem podania do wiadomości publicznej. Rozkaz ten brzmi:

„**Podstawa: Rozkaz M. S. Wojsk. Szt. Gen. Oddz. I L. 15678/0 de B. z dn. 17 grudnia 1924 r.**

W związku z napływającymi podaniami podoficerów rezerwy o przyjęcie ich w charakterze podoficerów zawodowych do służby czynnej w K. O. P. zarządzam:

1) Starający się o przyjęcie do służby w K. O. P. winni wnieść podania do właściwego P. K. U. o przyjęcie ich w charakterze podoficerów zawodowych do służby czynnej w wojsku stałym.

2) Przy rozpatrywaniu podań tego rodzaju Komendanci P. K. U. winni kierować się ogólnymi przepisami wyszczególnionymi w ustawie „o podstawowych prawach i obowiązkach szeregowych” tytuł III, rozdział III, a dotyczącymi przyjmowania do służby czynnej podoficerów rezerwy.

W szczególności poszczególni kandydaci powinni odpowiadać następującym warunkom:

- a) nieprzekroczony 28 rok życia
- b) odbycie ustawowo przewidzianej służby w wojsku stałym oraz uzyskanie w tym czasie conajmniej stopnia kaprala,
- c) nienaganna opinia, uzyskana za czas służby w W. P.
- d) ukończenie szkoły podoficerskiej pułkowej z pomyślnym wynikiem.

e) zupełna zdolność fizyczna i psychiczna, stwierdzona przez specjalną komisję lekarską na podstawie przepisów dla oceny zdolności do służby wojskowej „San 5”.

f) dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, umiejętność rachowania (cztery) podstawowe działania, oraz ogólna znajomość geografji i historii polskiej.

3) Zakwalifikowani kandydaci na podoficerów zawodowych mają być mianowani przez właściwych Dowódców O. K. podoficerami zawodowymi w stopniach, jakie posiadali w rezerwie i przydzieleni ewidencyjnie do podległych pułków.

4) Podoficerowie ci będą następnie powołani już w charakterze podoficerów zawodowych na specjalne kursy podoficerskie o trzymiesięcznym programie wyszkolenia, utworzone przy baonach szkolnych wszystkich O. K.

Dopiero po ukończeniu tych kursów z wynikiem przynajmniej zadawalniającym będą oni mogli być oddani do dyspozycji O. K. P.

5) Komendanci P. K. U. ogłoszą niniejszy rozkaz w swoich okręgach i zameldują mi do dnia 15 stycznia 1925 r. ilości podoficerów rezerwy zakwalifikowanych do służby czynnej, podając również posiadane stopnie tych podoficerów.

„Na podstawie otrzymanych meldunków zostanie wydany przez M. S. Wojsk. rozkaz, normujący rozdział uzyskany w ten sposób podoficerów na poszczególne baony szkolne, jak również rozkaz o uruchomieniu wspomnianych specjalnych kursów podoficerskich”.

„Dowódca Okręgu Korpusu
(—) **Jung** Generał Dywizji”.

„**Samorząd Miejski**”. Ukazał się zeszyt 10-12, za miesiące październik-grudzień 1924 r. „Samorządu Miejskiego”, organu Związku Miast Polskich, naukowego czasopisma, poświęconego

specjalnie sprawom samorządu miast i sprawom gospodarstwa krajowego. Czasopismo redaguje dyrektor biura związku miast p. Henryk Grotowski. W bogatej treści ostatniego zeszytu tego jedynego u nas pisma samorządowego typowo uwidacznia się stała metoda pracy, stosowana przez tę redakcję: jest nią, jak widać, harmonijne łączenie teorii z praktyką, fachowa, ścisła i wyczerpująca analiza różnych realnych, praktycznych i aktualnych zagadnień naszego życia samorządowego. Wobec dotychczasowej różnorodności systemu samorządów, wysuwa się oczywiście na czoło rozważań o samorządzie rządowy projekt ustaw obejmujący całość kształt ustroju samorządów wraz z odnośnymi ustawami o ordynacji wyborczej. Projekt ten w omawianym zeszycie „Samorządu Miejskiego” szczegółowo analizują trzej pisarze: p. C. Szczepański prezydent Lublina, krytykuje „ustawę o gminie miejskiej”; p. I. Turczynowicz prezes rady miejskiej Lublina, krytykuje „ordynację wyborczą dla gmin miejskich”. Inż. T. Tillinger w artykule „Kanał węglowy” wszechstronnie omawia rewelacyjny, mający olbrzymie znaczenie dla rozbudowy naszej sieci komunikacyjnej, projekt kanału Zagłębia, mającego obsługiwać kąt zamknięty liniami Poznań — Katowice i Katowice — Warszawa, z odnogami do Warszawy, Poznania i Krakowa, a więc ziemie spożywające 3 razy więcej węgla, niż cała pozostała część Polski.

Projektowany kanał, a raczej kanały mające stworzyć „oś pacierzową naszej sieci komunikacyjnej”. Inż. C. Swierczewski pisze „O zakładach Gazowych Warszawskich w związku z organizacją przemysłu chemicznego na tle obrony Państwa”; autor zapatruje się na Gazownię wraz z jej fabryką chemiczną jako na wielką a niezbędną rezerwę węglowodorów aromatycznych w stosunku do zapasów i źródeł przemysłu chemicznego, znajdujących się na przyłączonym do Polski Górnym Śląsku i omawia szereg niezbędnych projektów reorganizacyjnych Gazowni Warszawskich, jak np. urządzenie gazowni olejowej i przebudowę obecnej gazowni na ekonomiczną gazownię typu nowoczesnego. Kronikę otwiera stały dział „z życia miast” w którym m. inn. znajdujemy obfite dane, dotyczące się formy uchwalonych podatków i wysokości stawek w różnych miastach miasteczkach na zasadzie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów z d. 11 sierpnia 1923 r.; stan finansów i gospodarkę m. st. Warszawy, zobrazowanie według sprawozdania wygłoszonego przez Prezydenta m. Warszawy na posiedzeniu Rady Miejskiej w dn. 25 września 1924 r. przy przedstawieniu preliminarza budżetowego na rok 1924; plany i zamierzenia zarządów miast na rok 1925. P. R. Ślaski przedstawia sprawozdania z drugiego międzynarodowego kongresu miast, zorganizowanego przez Związek Międzynarodowy miast, którego siedziba znajduje się w Brukseli i odbytego w dniu 30 czerwca i 1 lipca 1924 r. w Amsterdamie. Udział Polski w kongresie, niestety, był nieznaczny. Z Polski przybył na kongres p. Rotterdam i autor sprawozdania. Po umówieniu dorobku kongresu, autor nawołuje do: 1) korzystania i współpracy z gromnie ważnym wydawnictwem „Tablettes documentaires municipales” 2) przygotowania szeregu raportów na przyszły kongres międzynarodowy o polskim życiu municypalnym, jak również przygotowania się Związkowi Miast Polskich do wystąpienia w roli głównego referenta dla jednej sprawy, objętej porządkiem kongresu, 3) okazania materialnej pomocy związkowi międzynarodowemu miast. Wszystkie tezy p. Ślaskiego są nader słuszne nawołują do niezbędnego, jak wogóle dla polskiej pracy, tak również dla działalności samorządowej, uchwycenia rytmu współpracy z życiem zagranicznym i z życiem międzynarodowym. Jak widać szczególnie z zeszytów ostatnich „Samorząd Miejski” ze znaczenia tego rytmu doskonale zdaje sobie sprawę. Następują stałe działy czasopisma rzeczowy skorowidz ustaw i rozporządzeń, sporządzony na podstawie urzędowych dzienników za czas od 1/VII do 1/XII 24 r.; skorowidz rzeczowy druków sejmowych za czas od 1/VII do 15/XI 24 r.; oraz przegląd czasopism krajowych. Nadmieniamy, że oba wzmiankowane skorowidze przedstawiają wręcz ogromne znaczenie praktyczne i nigdzie poza „Samorządem Miejskim” nie są zestawiane. Zakończając treść omawianego zeszytu „Samorządu Miejskiego”: zapowiedź redakcji o zaprowadzeniu od Nowego Roku, nowego stałego działu - bieżącej bibliografii czasopism krajowych i zagranicznych, poświęconych sprawom administracji miejskiej, informacja o „Tablettes Documentaires Municipales”, których pełny wykaz informacji bibliograficznych zamierza odtąd redakcja stale podawać oraz ciekawe sprawozdanie z wystawy książek „Samorząd Miejski” drukowane jest na dobrym papierze i posiada duży, b. wyraźny druk. Jak dowiadujemy się począwszy od Nowego Roku czasopismo to przekształca się na regularnie wychodzący miesięcznik.

Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagro-

dzeń za najemną pracę na całym obszarze Rzeczypospolitej był w miesiącu styczniu 1925 roku dokonywany w dotychczasowym trybie według poniżej skali:

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym		Stopa procentowa podatku
	ponad złotych	do złotych	
1	3,212.	4,282 68	2%
1	4,282.68	5,353 37	2,1
3	5,353 37	6,959.37	2,2
4	6,959 37	8,565.37	2,2
5	8,565 37	10,171.37	2,3
6	10 171,37	11,777 37	2,5
7	11,777 37	13,383 37	2,9
8	13,383 37	15,167.79	3,3
9	15,167.79	16,952.26	3,8
10	16,952 26	18,736 68	4,2
11	18,736 68	20,521 10	5
12	20,521.10	22,305.58	5,8
13	22,305.58	23,197.79	6,7
14	23,197.79	24,536.10	7,5
15	24,536.10	25,874 47	9,2
16	25 874 47	27,658.89	10,
17	27,658.89	29,443 37	10,4
18	29,443 37	31,233 89	12,9
18	31,233 89	33,458.37	14,2
20	33,458 37	35,688.89	14,7
21	35,688 89	37,919 47	15,3
22	37,919 47	40,150 00	15,8
23	40,150 00	42,380 58	16,5
24	42,380 58	44,611.10	17,1
25	44,611.10	46,841.68	17,8
26	46,841 68	49,072.26	18,4
27	49,072.26	51,302 79	19,
28	51,302 79	53,533 37	19,6
29	53,533 37	80,300 00	20,2
30	80,300 00	107,066.68	20,9
31	107,066 68	133,833.37	21,6
32	133,833 37	160,600 00	22,3
33	160,600 00	200,750 00	23,
34	200,750 00	321,200 00	24,5
35	321,200 00	401,500 00	25,5
36	401,500 00	535,333.37	27,
37	535,333.37		28,6

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 24 listopada 1924 r.

Przewodniczący burmistrz Swiercz, otwierając posiedzenie o godz. 7.30 wieczorem, stwierdza obecność 22 radnych z kompletu 24 oraz 2 członków Magistratu.

Obecni radni: 1) Borowski Stanisław, 2) Bińkowski Adam, 2) Czaplński Ignacy, 4) Chwiakowski Franciszek, 5) Dziobkiewicz Antoni, 6) Grünberg Fabjan, 7) Grodzicka Klementyna, 8) Hudobiński Jan, 9) Hoffman Wilhelm, 10) Jakubowski Feliks, 11) Kamiński Ignacy, 12) Kurowski Karol, 13) Kon Menasze, 14) Łodwig Stanisław, 15) Morgenstern Abram, 16) Nawrocki Franciszek, 17) Olczak Feliks, 18) Pomorski Jan, 19) Pawlikowski Władysław, 20) Teska Michał, 21) Zieliński Andrzej, 22) Zerndt Artur oraz członkowie Magistratu: wice-burmistrz Szymczak i ławnik Sheybal.

Nieobecni radni: 1) Sirkis Lejzer (uspr.) i członkowie Magistratu: ławnicy Chrupkowa (nieuspr.) i Przedpeński Zygmunt (uspr.)

Sekretarzuje radny Grünberg.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu;
- 2) Drugie czytanie budżetu;
- 3) Wolne wnioski.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Przewodniczący odczytuje nadesłane przez ławn. Przedpeńskiego dwa pisma.

W jednym z tych ławnik Przedpeński zawiadamia, że rezygnuje z mandatu ławnika Magistratu, motywując ustąpienie swe niedostatecznym zrozumieniem Jego pracy przez Magistrat i Radę Miejską.

Drugie pismo zawiera wyjaśnienia na stawiane panu Przedpeńskiemu zarzuty na jednym z posiedzeń Rady Miejskiej.

W związku z powyższym na wniosek radn. Pawlikowskiego Rada Miejska jednogłośnie rezygnację p. Przedpeńskiego z mandatu ławnika Magistratu przyjęła, natomiast wyjaśnień do zatwierdzającej wiadomości nie przyjęła, ponieważ p. Przedpeński wyjaśnienia swe winien był złożyć przed swoim ustąpieniem.

Protokoły z posiedzeń Rady Miejskiej z dnia 18 i 20 listopada r. b. przyjęto po uchyleniu następujących poprawek w protokole z dnia 18 listopada b. r.

I. poprawka radnego Morgensterna:

„Na wniosek radn. Morgensterna Rada Miejska większością głosów uchwaliła wstawić do budżetu na rok 1925 sumę **zł. 100.** — tytułem zapomogi dla studentów żydów „Auxilium Academicum Judaicum”;

II poprawka radnego Morgensterna:

„Na wniosek radnego Morgensterna Rada Miejska postanowiła zwrócić się do odpowiednich czynników rządowych, ażeby miasto Zgierz przy wymiarze podatków zaliczone było nadal do III kat. miast, a nie do II, ze względu na panujący kryzys w przemyśle, jak również ze względu na to, że miasto liczy tylko 21,116 mieszkańców, podczas gdy przed wojną liczyło 22,000 mieszkańców.”

III poprawka radnego Nawrockiego:

„Na wniosek radnego Nawrockiego Rada Miejska postanowiła, ażeby Magistrat przedkładał Radzie wszelkie decyzje władz nadzorczych, dotyczące zatwierdzenia uchwał Rady Miejskiej”.

Przed przystąpieniem do drugiego punktu porządku dziennego Rada Miejska jednogłośnie zatwierdziła odczytany przez wice-burmistrza Szymczaka statut o karach za zwłokę oraz kosztach egzekucyjnych przy płaceniu podatków.

W dalszym ciągu obrad wyrażono zgodę na zapisanie do ksiąg stałej ludności m. Zgierza Eleonory Sobocińskiej.

Następnie przystąpiono do dalszego czytania budżetu — przychodu.

Rozdział I., zamykający się sumą **zł. 10,440.** —, przyjęto bez zmian.

W Rozdziale II. na wniosek radnego Pawlikowskiego uchwalono jednogłośnie podnieść dzierżawę za poczekalnie tramwajów łódzkich do **zł. 500.** —

Rozdział II. w łącznej sumie **zł. 55,750.** — jednogłośnie przyjęto.

W **Rozdziale III.** uchwalono skreślić pożyczkę w sumie **zł. 160,000.** —, przewidzianą na roboty inwestycyjne.

Rozdział IV, V, VI i VII. przyjęto bez zmian.

Przy czytaniu Rozdziału VIII, po obszernym zreferowaniu przez wice-burmistrza Szymczaka wpływów z podatków Rada Miejska uchwaliła:

- 1) podnieść podatek od obrotu do sumy **zł. 135,000.** —
- 2) „wstawić **zł. 3,000.** — tytułem dodatku miejskiego do świadectw przemysłowych oraz
- 3) „dochodu do sumy **zł. 80,000.** —
- 4) wstawić w tyt. V „Podatki różne“ **zł. 3,000.** —

Następnie Przewodniczący odczytuje nadesłane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismo, w myśl którego podatek od biletów tramwajowych na linii Zgierz-Łódź zostaje zniesiony.

W związku z powyższym zarządzeniem Ministerstwa Rada Miejska postanowiła skreślić z tego tytułu wstawioną do budżetu sumę **zł. 20,000.** —, polecając jednocześnie na wniosek radnego Morgensterna wszczęcie przez Magistrat kroków u odnośnych władz o obniżenie cen biletów za przejazd tramwajem na linii Zgierz-Łódź.

Poczem **Rozdział VIII.**, zamykający się sumą **zł. 533,000.** — przyjęto.

Na powyższym posiedzeniu zamknięto.

Ogłoszenia urzędowe.

Na mocy art. 55, 56 i 59 Ustawy z dnia 11/VIII 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94/23, poz. 647) oraz na mocy przepisów Ustawy z dnia 31/VII 1924 r. (Dz. U. R. P. № 73/24, poz. 721) Rada Miejska na posiedzeniu dnia 24 listopada 1924 r. uchwalała następujący

STATUT

o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

§ 1.

Nieuiszczone z winy płatnika w terminie płatności podatki i opłaty miejskie uważa się za zaległości.

§ 2.

Od zaległości (§ 1) pobiera się karę za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie, począwszy od piętnastego dnia po upływie terminu płatności podatków (opłat) miejskich.

§ 3.

Od zaległości, których spłata została odroczone lub rozłożona na raty orzeczeniem Miejskiej Komisji Podatkowej wzgl.

Magistratu pobiera się tylko odsetki za odroczenie w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od 16 dnia po upływie terminu płatności.

§ 4.

Przy obliczaniu kar za zwłokę i odsetek za odroczenie (§ 3) miesiąc zaczęty liczy się za cały.

§ 5.

Na pokrycie kosztów, spowodowanych przymusem ściąganiem należności, pobiera się na rzecz Kasy Miejskiej od płatników osobne następujące opłaty:

- 1) opłatę za pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika do zapłaty zaległości, wynoszą 1/4% sumy zaległej, nie mniej niż 50 gr., nie więcej niż 250 zł.;
- 2) opłatę za sporządzenie protokołu o zajęciu wraz z nałożeniem sekwestru w celu przymusowego ściągania zaległości, wynosząca 5% sumy zaległej, najmniej jednak 1 złoty;
- 3) koszty przeniesienia, zabezpieczenia, przechowania i przymusowej sprzedaży ruchomości, zajętych u płatnika, w wysokości kwot rzeczywiście wyłożonych.

Opłaty pod punktem 2 nie będą ściągane względnie w wypadku pobrania będą zaliczone na zaległości w razie późniejszego odroczenia lub rozłożenia spłaty na raty na skutek wniesienia w terminie podania

§ 6.

Obowiązek płacenia kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie i kosztów egzekucyjnych obciąża tego, kto w myśl obowiązujących ustaw odpowiada za uiszczenie należności miejskich.

§ 7.

Przy ściąganiu przez miejskie organy egzekucyjne podatków, opłat i grzywien, nałożonych przez władze państwowe, stosuje się przepisy objęte niniejszym statutem.

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem uchwalenia przez Radę Miejską, przyczem po dzień ten obowiązujące w przedmiocie kar za zwłokę oraz kosztów egzekucji przepisy uchwalone przez Radę Miejską na posiedzeniu w dniu 15/I 1924 r. tracą moc obowiązującą.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza podaje niniejszym do publicznej wiadomości, iż reskryptem Województwa Łódzkiego z dnia 13-go grudnia 1924 r. L. AD. 8270/1 i 2 został wyznaczony **dotatkowy przegląd zwierząt pociagowych na dzień 14-go stycznia 1925 r., o godz. 9 rano z miejscem spędu w Łodzi na Placu Dąbrowskiego.**

Ze względu na powyższe Magistrat m. Zgierza wzywa wszystkich właścicieli koni, nieobdziałanych dotąd kartami ewidencyjnymi, do dostarczenia tychże na mający się odbyć w 14 stycznia r. b., o godz. 9 rano w Łodzi na Placu Dąbrowskiego, przegląd zwierząt pociagowych.

Jednocześnie wzywa się właścicieli zwierząt pociagowych, aby zameldowali konie, które z jakichkolwiek przyczyn nie stawały dotąd do przeglądu, w Magistracie celem zarejestrowania i wniesienia tychże na dodatkową listę zwierząt pociagowych.

Burmistrz Jan Świercz.

Rozporządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27, poz. 274).

Na podstawie ust. F. p. 1 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) zarządzam zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. co następuje:

Art. 1. Termin konwersji obligacji pożyczek państwowych, wyszczególnionych w art. 1, 2, 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27, poz. 274) przedłuża się do d. 31 stycznia r. b.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Min. Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów: (—) W. Grabski

Zgubiono świadectwo cechowe wydane przez Zgierski Cech Fryzjerski.
Abram Bruner.